

DEN NORSKE KIRKE

PROSTEN I SARPSBORG

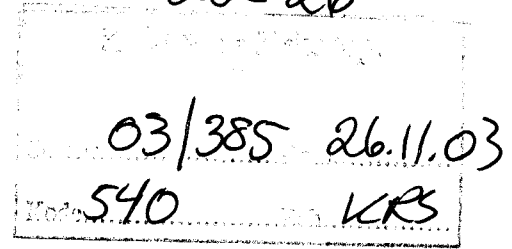
Postboks 167 - 1701 Sarpsborg

Tlf.: 69 ~~11 62 70~~ - Fax.: 69 ~~11 62 85~~
12 46 00 12 46 09

Sarpsborg, 25.11.03

dot 26

Det kongelige Kultur og Kirkedepartement
Postboks 8030 Dep
0030 Oslo

HØRING – TJENESTEORDNING FOR PROSTER OG MENIGHETSPRESTER

Jeg gleder meg over det høye nivået i departementets tankegang omkring ledelse av prestedtjenesten og innretningen på denne, som kommer fram i forslagene til ny tjenesteordning for proster og menighetsprester.

Tolkningene og begrunnelsene som ble gitt av ekspedisjonssjef og avdelingsleder i foredragene under prostekonferansen i Bergen, tegner sammen med tekstene i forslagene et framtidrettet bilde av proste- og prestedtjenesten. Her tegnes klare mål og verdier for prestedtjenestens veier videre i kirkens mangfoldige menigheter. Samtidig er regelstyringen helt forlatt. Tankegangen "One Size fits All" – er borte.

Håndgrepet med å åpne for videreutvikling av prestedtjenesten samtidig som gjeldende arbeidsavtaler respekteres, vil tvinge fram etterlengtet kollegialitet og samvirke og samordning av prestenes virke i hvert enkelt prosti. Prestenes maktforhold overfor biskop og proster er her ivaretatt i en avgjørende viktig overgangsfase der veiene blir gått opp for framtidens måter å fungere på som menighetsprester. Det vil kunne borge for at nyordningen av prestedtjenesten ikke blir presset ned over hodene på prestene, men at den vil bli sydd til de lokale forhold og særlige omstendigheter i menigheter, kommuner, fellestråd og prosti.

Formuleringene i tjenesteordningen som tvinger oss til å finne løsninger som prestene frivillig kan gå inn i, ser jeg som mulighet til kvalitetssikring av nyordningene, og ikke som en hindring for nødvendig utvikling.

Jeg regner med at ekspedisjonssjef og avdelingsledere i Departementet ikke har noen skjult agenda om rasjonaliseringsgevinster i prestedtjenesten som skal inndras av arbeidsgiver i form av framtidige nedskjæringer i overføringene til bispeddømmene. Det ble uttalt på prostekonferansen at det ikke forelå noen slik skjult agenda. I foredragene kom det klart fram at Departementets målsetting er at eventuelle økonomiske gevinster av en nyordning, i forbindelse med f. Eks. sparte vikarmidler, ikke skal inndras ovenfra men tilfalle prestedtjenesten og styrke denne, fortrinnsvis innenfor prioriteringer og ledelse av prestedtjenesten i hvert enkelt prosti.

Dette ønsker jeg en departemental forsikring om!

På dette området foreligger uttalte mistanker fra presteskapets side. Uten en slik forsikring om hva som er departementets målsetting med reformen, vil den bli unødig vanskelig å gjennomføre i praksis. En slik forsikring kan selvsagt ikke medføre noe løfte om at Stortingets budsjett for prestedtjenesten ikke kan komme til å svinge noe med skiftende konjunkturer og prioriteringer i storsamfunnet.

Jeg anser at debatten om tilsynslinjen må tas i forbindelse med ny gjennomgang av tjenesteordning for biskoper, også når det gjelder hva som bør ligge i tilsynstankegangen for

tjenesten til proster og menighetsprester. Det er biskopens tilsyn som det er viktig å få presisert i en ny tid og i samvirket mellom embete og råd.

I forslaget til ny tjenesteordning for menighetsprester, kan det synes noe uklart hvilke av de nye bestemmelsene som settes i kraft ut fra nåværende §23. Slik jeg oppfatter forslaget, innskrenkes virkningen av §23 av bestemmelsen om at inngåtte arbeidsavtaler skal gjelde når det gjelder prestenes tjenstedistrikt, og at det bare er bestemmelsene i fritidsavtalen som kan føre til unntak fra inngåtte arbeidsavtaler, som nå.

Det underbygger en utvikling av nyordning for prestedtjenesten som må bygge på frivillighet fra prester i stilling, slik avtalen om fritidsordningen er inngått frivillig av fagforeningen på vegne av prestene.

I presentasjonen av de nye ordningene etter at de er vedtatt, ber jeg Departementet kommentere tolkningen av nåværende §23 og at det ikke foreligger noen skjult agenda om inndragning av eventuelle økonomiske gevinster ved rasjonalisering av prestedtjenesten.

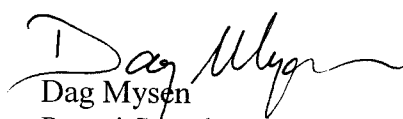
Fagforening og Departement må også finne ut på hvilke måter økonomi kan legges til rette for at nyordningen kan gi flere sokneprester og større tjenstedistrikter.

Betegnelse prost, prostiprest, sokneprest og kapellan bør beholdes, slik det står i forslagene til nye tjenesteordninger. Jeg synes at profilen i hver stillingsbetegnelse er tilstrekkelig beskrevet for å kunne fungere sakssvarende.

Ellers har jeg ingen bemerkninger til enkeltheter i forslagene.

Jeg støtter helhjertet Departementets forslag til nye tjenesteordninger for proster og menighetsprester.

Med hilsen,

Dag Mysen
Prost i Sarpsborg.